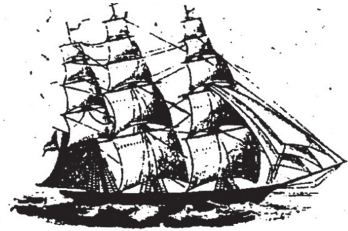

DISKOTEKEN BÄST I BELGIEN

Den 26 Juli siktade vi Island i dimman. På skären efter kusten såg vi sälar ligga och glo storögt efter oss. Vi drejade bi och försökte pejla in vår exakta position. Men det var hopplöst, vi hade ingen aning om var vi var. Från land kunde vi höra bilar I sjöhövningen såg vi ibland botten komma upp emot oss.

DISKOTEK I BELGIEN

Den 29 Maj seglade vi från Stockholm. Vi det är skepparn (Lennart) och jag, (Anders). Båten vi seglade var en Indra vid namn Ad Lieb. Det första vi gjorde var att segla ned till Belgien genom Kjelkanalen för att gå på diskotek. När våra belgiska mynt var slut, (brudarna fick betala rockvaktmästaren sista dagen) fann vi det hög tid att segla vidare. Vi hamnade så småningom i Porthmouth, England.

TIDVATTNET SPELAR ETT SPRATT

Efter att ha deltagit i en kanalkappsegling med en 47-foots segelbåt, (vi kom sist), stack vi vidare mot Liverpool. Den sträckan (470 M) seglade vi nonstop, bortsett från ett par timmars uppehåll i Portland. Vi stannade där för att tidvattnet inte var på vår sida. Vi lade "Ad Lieb" på redan och paddlade in i gummijollen. Vid kajen gjorde vi fast jollen i en stege och vandrade ut på stan. När vi återvände efter några timmar fann vi jollen stående på nosen i vattnet. Vi hade glömt bort tidvattnet.

ÅKE FÖRSVUNNEN

470 distans och 107 timmar från Porthmouth angjordes Liverpool den 30 Juni. Stormvarning var utfärdad och Englands underbara väder hälsade oss välkomna med hårda regnbyar. Väl inne i hamnen frågade vi en prämskeppare vart vi skulle ta vägen. Det svar han gav var svårt att tyda. Jag har alltid trott att jag kunde engelska men i Liverpool talar de tydligen inte engelska. Så småningom hamnade vi i en docka

4

byggd på 1870-talet för de gamla te-clipperskeppen. Någon egentlig yachthamn existerar inte i Liverpool utan man får samsas om utrymmet med handelsfartygen. I Liverpool hade Åke Landberg lovat att dyka upp, men ingen Åke kom. 4 Juli kom han äntligen. Han hade korsat England både härs och tvärs innan han hittade Liverpool.

4 TIMMAR VAKT 4 TIMMAR "VILA"

När Åke mönstrat på blev seglingen ren semester. Förut hade vi delat upp vakten i fyra timmar arbete och fyra timmar sömn. Under de så kallade frivakterna skulle man äta, klä av och på sig vilket tog tid i hårt väder. Vid segelskifte och svår navigering krävdes det alltid två man. Av ett dygns frivakt (12 tim) blev det inte så mycket vila. Efter det att Åke mönstrat på hade man plötsligt 8 timmar fritt efter ett pass. Man visste inte riktigt vad man skulle göra av all ledig tid.

SVANSLÖSA KATTER

Från Liverpool seglade vi vidare mot norr, över Irländska Sjön mot Isle of Man, vilken vi först höll på att missa. Vi kom då på att vår kompass var lite illa devierad och att loggen slog lite galet ibland. När vi till slut funnit Isle of Man, sökte vi oss genom The North Channel mot Castle Bay på södra Hebriderna. Där hade vi tänkt ta oss en titt på de berömda katterna utan svans, men de var lika sällsynta där som i andra delar av världen. I Loch Inchard en liten vik i norra Skottland mönstrade Åke av. Lennart och jag fortsatte raskt vidare mot Färöarna.

ISLAND I DIMMA

När vi studerat livet på Färöarna i sex dagar föddes en tanke på att segla till Island. Sagt och gjort, den 24 juli, klockan 8.00 vände vi stäven mot Island.

Den 26 kl. 13.00 siktade vi Island i dimman. Enligt de radiopejlingar vi gjorde befann vi oss 10 distans från kusten men uppskattningsvis var det bara 200 meter. Översiktskortet för Island som vi hade var i skalan 1:750.000 och var inte så detaljerat som man kunde önska. Vi hade även ett kort över den hamn vi tänkt oss komma till. Det kortet var på 1:30.000 men eftersom vi inte kunde bestämma var vi befann oss någonstans, hade vi inte stor användning av det. Vi försökte att gå efter kusten och rita av dess kontur, men diset och dimman förvrängde avstånden. Efter 3 timmars segling efter kusten gav vi upp. Vädrret var hela tiden hyggligt och sjöhävningen måttlig men efter att ha sett botten komma emot oss ett par gånger fann vi det för gott att vända om och gå ut till havs igen.

Morgonen därpå, kl. 04.00 vände vi åter tillbaka mot Island. Kl. 16.00 siktades Island för andra gången. Vi gick med låg fart för motor in mot ett litet samhälle vi upptäckt. Klockan 19.30, nära 28 timmar efter det att vi siktat Island första gången hade vi landförtöjning. På bryggan stod 50 av byns 250 innevånare och tog emot oss. Vi tyckte det var lite genant att inte veta var vi befann oss men vi måste ta reda på det. Just när vi skulle fråga vad byn hette kom det ner en man och sade att det var inte ofta det kom seglare till Breiddalsvik. Näja, det förstod vi, samtidigt som vi försökte se ut som om vi känt till byns namn i minst hundra år.

BESÖK PÅ GRÖNLAND

Medans vi var på Island passade vi på att flyga över till Grönland mest för att kunna säga att vi varit där. Kulusuk hette orten vi besökte. När vi kom tillbaka till Island, fann vi att vi hade blivit uppmärksammade av den Isländska radion och att även tidningarna hade artiklar om vår ankomst. Vi hade blivit kändisar.

HEMÅT

Resan hem lade vi över Färöarna, Shetlandsöarna, Stavanger, norska kusten och Göta kanal.

VATTENBRIST

Båten höll över förväntan, inga större haverier annat än normal förslitning. Värsta tillbudet var när vattnet höll på att ta slut så att istället för att, som vi brukade, spela teet med rom, fick lov att koka rommen och spela den med vatten.

VI ÖNSKAR ER EN LUGN VAKT

De bästa stunderna hade vi när vi lyssnade på BBC väder rapport kl. 2 på natten. Ty efter rapporten önska De bästa stunderna hade vi när vi lyssnade på BBC väder rapport kl. 2 på natten. Ty efter rapporten önska på natten. Ty efter rapporten slutade de alltid med att önska oss en lugn vakt. Vilket värde ens frusna själ i mörkret på havet.

Anders berättade.
Jol skrev.

